

сатанинско: на постыженіе на скверны те Идолослужители, и на прокляты те еретицы. Ты, кби то царствувашъ, и живкешъ страшній не на радость, но на постыженіе, и поношеніе на всички те твои врази, кои то те не навидатъ, и не приематъ. Ты, кби то царствувашъ и живкешъ, и обладавашъ небесны, земны, и преисподны, видимы и невидимы, и седиши одесню величествіа Бога и Оца въ славу, и честь, и похвалу на тѣа, които те любатъ, приематъ, и слѣжатъ ти, и кланаттисе катѣ Богъ и Владыцѣ, и ще дойдешъ на скончаніе вѣка да сѣдиши всичка вселеннаа, и да воздадешъ всекому по дѣломъ. Исусе Хрѣте, тебе вездѣ сѣщаго и вса исполнающаго молимъ, помилуй тѣа помраченныя множества, и оскни ги съ твоа та сила, просвѣти, и швори потемненны те нѣхны очи, кои то нѣмъ е дѣволъ ослѣпилъ. Еи оубо кѣшній сватый, препрославленный, Бже и превожественный благій, благословенный, великомощный ослаби съдбы твоа ослаби, прости по величїи твоей милости, и по множествѣ щедрѣтъ твоихъ, иви самъ себѣ на тѣа, да видатъ съ тѣлесны те очи твоѣ животворное человекчество, коѣ то заради насъ смиреныхъ облече, и съ коѣ то се вознесе на небо то. И катѣ те видатъ ивни, да покрѣватъ въ тебѣ единого истиннаго Бога, и въ славашаго та истиннаго Оца, и въ Дѣха твоего сватаго. Аминь.

И катѣ рече вѣрный о нарѣдъ и велмѣжи те съ царѣ, аминь, всички прилѣжнш глѣдаха оу Архіепіскопа: и внезапу быдѣ трѣсъ великъ, и толкъ гѣрмна силнш ш камъ истокъ, шотѣ и земля та се поколева, и ш страхъ потрепераха, и паднаха всички на земля та: и слѣдъ малкъ исправихасе, и съ големо вниманіе глѣдаха камъ востокъ. И веднага се штвориша краты те небесны, и пропрѣжисе облакъ свѣтлъ ш тамъ, и пламень огненъ ш краица та испѣскаше, и слазеше на земля та камъ нѣхъ. По среди облакъ а видѣшесе мѣжъ краснѣйшїи добрѣтою паче всѣхъ сынѣвъ человекскихъ Гдѣ нашъ Исусъ Хрѣтѣсъ, и лице то мѣ неизрѣченнш сілеше, и имаше одѣжды пресвѣтлы, и внѣтре оу облакъ а хѣдеше съ преизрѣдно нѣкое движеніе: дойдѣ, и станѣ на край облакъ а среца Архіепіскопа а, а ш собѣръ а толкъ далече, колко то да го видатъ всички те, и привлѣчеше на всички те очїи те и сердца та камъ себѣ си со своа та добрѣта, коѣ то не мѣжеше изыкъ да изрече: носеше на себѣ червенъ облакъ прекрасенъ, и ивлѣзѣха ш него лучїи Божества, съ кой то се видѣше молніезраченъ, и на глава та си имаше вѣнѣцъ царскїи, кби то сілеше побечь ш сѣлнце то, и ш страхъ на негока та слава, коѣ то не мѣжеха да глѣдатъ, какѣ то некога на ѣворѣ паднаха всички те на земля та царѣ, и велмѣжи те, и всичко то множество хрїстанско, и не мѣжеше никої да продѣма, но съ велика радость глѣдаха на горе, и чѣдѣхасе: А евреѣ те трепѣрѣха ш страхъ, и не мѣжеха да глѣдатъ слава та Гдна, и неизрѣченна та красота на лице то негово: обрѣщахасе сѣмш и вѣмш, и искаха да вѣгатъ, зашѣто ги пожигѣваше бзареніе то на Божественна та свѣтлость, но не мѣжеха ни ш мѣстѣ то си да мѣрднатъ. Тогѣ сватѣйшїи Архіепіскопъ оукрѣписе, и рече съ великъ